U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodovaní některých kompetenčních sporů rozhodl ve složení z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Pavla Vrchy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Milady Tomkové, o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 1,** a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 30 C 205/2011, o zaplacení 4491,26 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Telefónica Czech Republic, a. s.,** se sídlem v Praze 4, Za Brumlovkou 266/2, IČ:60193336 Praha 4, a žalované **B. H.,**

t a k t o :

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 30 C 205/2011, o zaplacení 4491,26 Kč s příslušenstvím, **j e soud.**

II. Usnesení Obvodního soudu Prahu 1ze dne 6. 10. 2011, čj. 30 C 205/2011 - 10, **s e z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 5. 1. 2012 se navrhovatel (Český telekomunikační úřad) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále převážně jen „zákon o některých kompetenčních sporech“) rozhodl kompetenční spor vzniklý podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) cit. zákona mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 1 týkající se zaplacení částky 4491,26 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalovaná B. H. založila smluvní vztah o poskytování služeb elektronických komunikací se žalobkyní (společností Telefónica Czech Republic, a.s.) na základě smlouvy o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací uzavřené s žalobkyní dne 23. 6. 2006 (účastnická smlouva č. 9903374) a stala se v době od 20. 8. 2008 do 19. 9. 2009 účastnicí mobilních telefonních stanic číslo X a X. Žalobkyně se po žalované domáhá zaplacení částky 4491,26 Kč s příslušenstvím za poskytnutí služeb třetích stran v době od 20. 8. 2008 do 19. 9. 2009, protože celkovou dlužnou částku za služby třetích stran ve výši 4491,26 Kč s příslušenstvím žalovaná dosud neuhradila. Služby třetích stran nabízí svým jménem jiné právní subjekty, jimiž jsou Českým telekomunikačním úřadem

přidělena příslušná telefonní čísla (většinou začínající na 9xx). Zákazníci si tyto služby dle čl. 11.3. Všeobecných podmínek (dále též „VP“) objednávají voláním na speciální čísla s jasně definovaným předčíslím (zejména 9xx, 9xx, 9xx), která jsou zpoplatněna zvláštní sazbou, jejíž existence je zřetelná z čísla samotného. Podle čl. 11.3. VP se žalovaná okamžikem objednání služeb třetích stran zavázala uhradit její cenu a souhlasí s tím že k výběru této ceny je oprávněn výlučně žalobce, přestože služby třetích stran neposkytuje.

Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 6. října 2011, čj. 30 C 205/2011 - 10, rozhodl o zastavení řízení (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), současně rozhodl o vrácení soudního poplatku (výrok IV.) a o nákladech řízení (výrok III.). V odůvodnění písemného vyhotovení usnesení soud konstatoval, že kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé. Jednou z podmínek řízení, a to takovou, jejíž nedostatek nelze odstranit, je pravomoc soudu. Podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále již „o. s. ř.“), v občanském soudním řízení soudy projednávají a rozhodují spor a jiné právní věci vyplývající z občanskoprávních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. Soud poukázal na to, že zákonem č. 151/2000 Sb. byl zřízen Český telekomunikační úřad, který podle ustanovení § 95 odst. 1 písm. c) citovaného zákona v rámci všeobecné působnosti rozhoduje spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění, vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb. Protože v dané věci není dána pravomoc soudu k rozhodování věci, je dána jinému orgánu, postupoval soud podle § 104 odst. 1 o. s. ř., řízení zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (navrhovateli).

Český telekomunikační úřad (navrhovatel) po postoupení věci odmítl svou kompetenci k rozhodnutí tohoto sporu. Navrhovatel rekapituloval ustanovení zákona o elektronických komunikacích, které definují podmínky pro založení jeho pravomoci rozhodnout spor (zejména § 108 odst. 1 písm. g), § 129 odst. 1, § 64 odst. 1); zdůraznil, že podle § 2 se rozumí „*službou elektronických komunikací služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize,* s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací *nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací*“. Navrhovatel uvedl, že žalobkyně požaduje uhradit částku ve výši 4491,26 Kč s příslušenstvím za tzv. služby třetích stran nebo též služeb obsahu, které nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž službami, které nabízí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací. Tyto služby nabízejí svým jménem společnosti, kterým jsou Českým telekomunikačním úřadem přidělená příslušná telefonní čísla (většinou začínající na 9xx). Žalobkyně není poskytovatelem služeb třetích stran, ale pouze umožňuje přístup k těmto službám, zajišťuje provoz mezi volajícím v jeho síti a poskytovatelem služeb třetích stran, zajišťuje pro poskytovatele výběr plateb za jimi poskytnuté služby, přitom neodpovídá za obsah a kvalitu těchto služeb. Se závěrem, že

služby, ohledně jejichž úhrady je veden tento spor, nejsou službami elektronických komunikací a úhrada za tyto služby pak není povinností uloženou § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, konstatoval navrhovatel, že nemá dle § 129 odst. 1 citovaného zákona pravomoc o této povinnosti rozhodnout a k rozhodnutí je příslušný Obvodní soud pro Prahu 1.

Navrhovatel dále odkázal na usnesení zvláštního senátu ze dne 31. 5. 2010, čj. Konf 99/2009 - 7, týkající se platby za službu třetích stran na lince X, kde zvláštní senát konstatoval, že se nejedná o službu elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n), nýbrž o službu, která nabízí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací; je zde založena pravomoc soudu rozhodnout o věci.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

V posuzované věci jde o spor o zaplacení ceny za využití služeb, které byly žalobkyní účastníkovi zpřístupněny po zadání příslušného telefonního čísla přiděleného navrhovatelem třetím stranám odlišným od žalobkyně, po zpřístupnění zvolené služby byl její obsah účastníkovi (žalované) sdělen prostřednictvím sítě žalobkyně a jí poskytnutých služeb elektronických komunikací, žalobkyně *„služby třetích stran“* sama neposkytla, pouze jejich užití zprostředkovala. Je tedy zřejmé, že pohledávka plynoucí z neuhrazení ceny za poskytnuté služby primárně vznikla mezi žalovanou a poskytovatelem služby třetích stran.

Shledává se, že žalovanou využité služby jsou službami třetích stran ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, a nejsou službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích. Tento závěr je stěžejní pro úvahu o rozhodovací pravomoci navrhovatele, neboť vzhledem k charakteru služby nemohou být ve vzájemném vztahu žalobkyně, žalované a poskytovatele služby třetích stran splněny podmínky stanovené větou první a příp. též druhou § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Výhradní oprávnění žalobkyně požadovat po žalované zaplacení pohledávky namísto poskytovatele služby třetích osob (výběr ceny dle bodu 11.1 všeobecných podmínek) je předmětem právního vztahu mezi poskytovatelem služby obsahu a žalobkyní, jak žalobkyně ostatně sama uvádí v žalobním návrhu, v němž svou aktivní legitimaci dále dovozuje z právní úpravy poukázky dle § 535 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku; žalobkyně se považuje za poukazníka, žalovanou považuje za poukázaného a poskytovatele služby třetích stran za poukazatele.

V posuzovaném případě poskytnuté služby třetích stran tedy nejsou službou elektronických komunikací, z pravomoci soudů se tato věc nevymyká, neboť podle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, soudy rozhodují *„spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.“*

Z vyložených důvodů a s odkazem na svou předcházející judikaturu (např. ve věcech sp. zn. Konf 99/2009, Konf 4/2011), od níž není důvodu se odchýlit, proto zvláštní

senát rozhodl, že příslušným rozhodnout o nároku je soud (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodnout, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 1, které výroku zvláštního senátu odporuje, a jímž pravomoc soudu k jednání popřel. Dále bude tedy Okresní soud v Karlových Varech pokračovat v řízení o podané žalobě.

Poučení: Pro tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 10. července 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu